

неспокойствіе на бореніе-то иѣщо отъ лѣжливи мнѣнія, кои-то църква-та имаше да побѣди, ся вмѣтнаж и ся прилѣпихъ къмъ църковно-то ученіе, и неочакано стана сѫщна чисть отъ него.

Гдѣ-то срѣдь църквѣ-тѣ можахъ да изникнѣть толкози лѣжливи ученія и да бѣдѣть защищени съ плѣтскы оржжія, тамъ требува да е была грѣшка-та у самы-тѣ учители, и отъ горѣ-показанно-то ся види вече, че мнозина недостойны ся намирахъ между тѣхъ. Много иѣща ся съединихъ за да съставяты таково жално състояніе. Свобода на мысленіе и вѣрваніе-то на мнозина чистни лица ся стѣсни отъ части отъ поглѣды на знамениты-тѣ църковны-учителіи и тяжнина-та на званіе-то имъ, и отъ части отъ заключенія на църковны соборы; всякой ся намираше въ опасность, че при прилѣжко и безпрѣдразсаждно изслѣдуваніе на Св. Писаніе, ще стигне до едно заключеніе кое-то отъ църквѣ-тѣ ще ся глѣда като заблужденіе. Това забрани на мнозина собственно разглѣданіе на Св. Писаніе, и при това по-просто и по-легко е было за тѣхъ да ся придружить къмъ онова, кое-то вѣрвахъ други. Отъ кога-то църква-та ся покровителствуваще отъ царіе-тѣ, длѣжность-та на христіянскій учитель, отъ една тяжка длѣжность, ся промѣни въ чинъ на славж при царскы дворове и въ градове; и отъ кога-то на църкви-тѣ и служители-тѣ и падна багатство и вѣзнагражденіе, отъ тогава ся тѣснаж църковни учителски длѣжности отъ иѣкоп са-